

”مینی بچی - دلوالا باپ آیا ہئے تم بچوں کی دل لینی، اس لیٹی صاف دل بنو“

پرشن :- سٹیگی پد کا مدار مکہ کس بات پر ہئے؟

اُتر :- پوُتر تا پر۔ مکہ ہئے ہین پوُتر تا۔ سینتر پر جو آتی ہئے اُنکو سمجھانا ہئے۔ اگر پوُتر نہین بنینگی تو نالیج بڈی ۾ نھر نہین سکتی۔ یوگ سیکتی سیکتی اگر پنت بن گئی تو سپ کُچ مٹی ۾ مل جائینگا۔ اگر کوئی پوُتر نہین رہہ سکتی تو پلي کلاس ۾ نہ آئی، پرواہ نہین کرنی ہئے۔ جو جتنا پڑھینگی پوُتر بنینگی اتنا ذنوان بنینگی۔

گیت :- آخر وہ دن آیا آج.....

اوم شانتی . روحانی بچی جانتی ہئے کہ آپی وہ دن قر آیا ہئے۔ کونسا؟ یہ تو صرف تم بچی ہین جانتی ہو کہ پارت ۾ قر سین سورب کی آدی سنان دیوی دیوتا ڈرم کی استاپنا ہو رہی ہئے اُرتات لکشمی نارائٹ کا راجہ استاپن ہو رہا ہئے۔ تو بچوں کو کتنی خوشی ہونی چاہیئی۔ جس پنت پاون باپ کو ہر پُکارتی ہئے وہ آیا ہوٹا ہئے۔ وہی لبریت، گائیڈ ہئے اُتوا دک ہرتا سک کرتا ہئے۔ ایک وار لبریت کیٹا قر قسی کُسی! یہ کسکو پی پتا نہین۔ اُسی پتر پُڈی منشون کو سمجھانی ۾ کتنی محنت لگتی ہئے۔ دیوٹی پی دیکو کُسی رکی ہئے؟ موٹ پلیتی کیڑون کو آکر صاف کرو۔ آتما اُڑ شیر دونو پوُتر تو دیوتائون کی ہین ہئے۔ راوڑ راجہ ۾ شیر تو کسکا پوُتر ہو نہ سکی۔ شیر تو پنت ہئے ہین۔ ان سپ باتون کو کوئی جانتی ہین نہین۔ کر کی آتما کُچ پوُتر ہئے تو پر پاء نکلتا ہئے۔ پرن تو قر پی پنت تو بننا ہین ہئے نان۔ بیحد کا باپ پنت پاون آکر کھتی ہئے یہ پانچ وکار شطان ہئے، انکو چورو۔ اگر میری نہین مانینگے تو تمکو ڈرمراج تنگ کرینگے۔ تم آلمائی اُتار تی کا کھنا نہین مانتی ہو تو ڈرمراج بہت کڑی سزا دینگے۔ باپ آیا ہئے پاون بنانی۔ تم جانتی ہو ہر ہین پاون دیوی دیوتا ٹی، اب ہر پنت بنی ہئے۔ تو اب قت سین وہ چور دینا چاہیئی۔ دیہ ایمان پی شطان کی مت ہئے، وہ پی چورنا پری۔ پھلی نمبر کا جو وکار ہئے، وہ پی چورنا پری۔ وہ دن پی آئینگا جو اس باپ کی سات کوئی پنت بٹ نہین سکتا، کسکو پی آلو نہین کرینگے۔ موٹ پلیتی کو نکالو باہر۔ اندر سپا ۾ آئی نہین دینگے۔ قر پل کوئی کتنا پی کروڑ پتی ہو وا کیا ہو، سپا ۾ نہ سکی۔ باہر ۾ پل اُنکو سمجھایا جاتا ہئے۔ پرن تو باپ کی سپا ۾ آلو نہین کیٹا جاتا ہئے۔ آپی آلو کیٹا جاتا ہئے پینتی کی لیٹی۔ قر نہین۔ آپی پی بابا سُنٹی ہئے کوئی پنت آکر بٹنی ہئے تو بابا کو اچا نہین لگتا ہئے۔ اُسی بہت ہئے جو چپ کر آکر بٹنتی ہئے۔ اُسی اُسی کو بہت سزا کانی پرینگے۔ مندرون ٹکاٹون ۾ اِشان کر کی جاتی ہئے۔ بگر اِشان کوئی جاتی نہین ہونگی۔ وہ ہئے استول اِشان۔ یہ ہئے گیان اِشان۔ اس سین پی شڈ ہونا پری۔ کوئی ماساہاری پی آ نہین سکتی۔ جب سمیہ آئینگا تو بابا اِسترکت ہو جائینگا۔ دنیا ۾ دیکو پِگتی کا کتنا زور ہئے۔ جو اڈک شاستر پڑھتی ہئے وہ شاستری کا لقب لیتی ہئے۔ تم اب سنسکرت آد سیک کر کیا کرینگے؟ اب باپ تو کھتی ہئے کہ سپ کُچ پوُل جاتو۔ صرف ایک باپ کو یاد کرو تو تم پوُتر بن وشنو پری کی مالک بن جائینگے۔ جب اس بات کو اچھی ریت سمجھ جائینگے تو یہ شاستر

آد سڀ پوڻ جائينگي. يهه جو پڙهائي پڙهه ڪر بئريسٽر آد بنتي هئ اُن سڀ سين اونچ پڙهائي يهه هئ، جو پر ماتما ناليجفل آڪر پڙهائي هئ. اُنڪو ڪهتي پي هئ پنت پاون آڻو. پرنٽو يهه نهين جانتِي ڪ همر پنت هئ. بابا تو يهه سمجھاتي رهتي هئ ستيگ ڪو ڪهتي هئ رام راجي، ڪلهيگ ڪو ڪهتي هئ راوڻ راجي. اِس سمي سڀ پنت هئ. پاون ديوي ديوتائين تو مندرون ۾ پوجي جاتي هئ اُور اُنڪي آڳي پنت جاکر ماڻا ٿيڪتي هئ. اِس سين سڌ هون ڪ وهه پوٽر تا ۾ سڀ سين اونچي هئ. سنڀاسيون سين پي اونچي هئ. سنڀاسيون ڪا مندر ٿوريئي بنتا هئ. آب جب تموپرڌان پڳتي ۾ چلي گئي هئ تب ڦر اُنڪا چتر رڪتي هئ. اُسڪو ڪها جاتا هئ تموپرڌان پڳتي. منشون ڪي پوجا، پانچ تتون ڪي پوجا. جب ستوپرڌان پڳتي ٿي تو ايڪ هين پوجا هوتي ٿي. اُسڪو ڪها جاتا هئ اوپچاري پڳتي. ديوتائون ڪو پي اُسا اِس نين هين بنيا هئ. تو پوجا پي هوني چاهيئي ايڪ ڪي. پرنٽو يهه پي ڊراما بنا هون هئ. ستوپرڌان ستورجو نمو ۾ آنا هين هئ. يهان پي اُسي هئ. ڪوئي ستوپرڌان بن جاتي هئ، ڪوئي ستو، ڪوئي رجو، ڪوئي تمو.

ستيگ ۾ فرست ڪلاس صفائي رهتي هئ. وهان شرير ڪا تو ڪوئي مليه رهتا نهين. بجلي ۾ رڪا اُور خلاص. اُسي نهين هڏيان ڪوئي ندي آد ۾ ڊالينگي. اُسي پي نهين شرير ڪو ڪهان اُنا ڪر لي جائينگي. يهه تڪليف ڪي بات هوتي نهين. بجلي ۾ ڊالا، خلاص. يهان شرير ڪي پچاڙي ڪتنا منش روتي هئ. ياد ڪرتي هئ. برهمڻ ڪلاتي هئ. وهان يهه ڪوئي پي بات نهين هونگي. ٻڌي سين ڪام لینا هون هئ. وهان ڪيا ڪيا هونگا. سورڳ تو ڦر ڪيا! يهه هئ هين نرڪ، جوڻ ڪنڊ. تب گايا هون هئ جوئي ڪايا جوئي مایا.... گورنمينٽ ڪهتي هئ گئوڪوس بند ڪرو. انهن ڪو لکنا چاهيئي پهلا يهه ڪوس هئ بڙا پارِي. ايڪ دو ۾ ڪام ڪتاري چلانا يهه ڪوس بند ڪرو. يهه ڪام مهاشترُو هئ. آد مڌيه اُنت دڪ ديتي هئ. اُس ۾ جيت پهنو. تر پوٽر بنو تو پوٽر دنيا ڪي مالڪ بنينگي. وهان ديوتائون ڪا نيُو بلڊ هئ. وهه ڪهتي هئ بچون ڪا نيُو بلڊ هئ. پرنٽو يهان نيان بلڊ ڪهان سين آيا! يهان پُراڻا بلڊ هئ. ستيگ ۾ جب نيان شرير ملينگا تب نيان بلڊ پي هونگا. يهه شرير پي پُراڻا تو بلڊ پي پُراڻا. آب اُنڪو چورنا هئ اُور پاون بننا هئ. سو تو باپ ڪي سوا ڪوئي بناء نه سڪي. سپڪا ڌرم الگ الگ هئ. اُور هرايڪ ڪو اپني ڌرم ڪا شاستر پڙهنا هئ. سنسڪرت ۾ مکيه هئ گيتا. بابا ڪهتي هئ مئن سنسڪرت ٿوريئي سڪاتا هون. جو پاشا يهه برهما جاننا هئ مئن اُس ۾ هين سمجھائونگا. مئن اُگر سنسڪرت ۾ سُنائون تو يهه بچي ڪسي سمجھي. يهه ڪوئي ديوتائون ڪي پاشا نهين هئ. ڪي ڪي بچيان آڪر وهان ڪي پاشا بنلاتي هئ. يهه پاشائين سيڪني سين شرير نرواه اُرت ڪوئي لاک، ڪوئي ڪروڙ ڪماتي هئ. يهان تو ڪتني ڪمائي ڪر رهي هو. تر جانتِي هو ستيگ ۾ هر مهاراجا مهاراڻي بنينگي. جتنا جاستي پڙهينگي اُنا جاستي ڏنوان بنينگي. غريب اُور شاهوڪار ۾ فرق تو رهتا هئ نان. سارا مدار هئ پوٽر تا ۾ سينتر ۾ جو آتي هئ اُنڪو سمجھانا هئ اُگر پوٽر نهين بنينگي تو ناليج ٻڌي ۾ نهرينگي نهين. 5-7 روز آڪر پنت بني تو ناليج ختم. يوگ سيڪني سيڪني اُگر پنت بني تو سڀ ڪچ مٽي ۾ مل جائينگا. اُگر ڪوئي پوٽر نهين بن سڪتا هئ تو پلي نه آڻو. پرواه ٿوريئي رڪني چاهيئي. جنم جنمانتر ڪي پاپون ڪا بوجها سر ۾ هئ. سو بگر ياد ڪي ڪسي اُترينگا! گايا پي هون هئ سيڪنڊ ۾ جيون مڪتي. جو باپ ڪهي سو ڪرنا هئ. ساري دنيا ٻلائي تو هئ هي پنت

پاون آئو، هر پنت هئ پرنټو پاون ڪوئي بنتي هين نهين. تو واپس پي ڪوئي جا نهين سڪتي. وي لوگ برهر ڪو پرماتما سمجھ ياد ڪرتي هئ. يهه گيان هين ڪسڪو نهين تو پرماتما ڪيا هئ؟ برهر ڪوئي پرماتما نهين هئ. نه برهر ۾ ڪوئي لين هو سڪتا هئ. ڦر پي پُرنجنهر ۾ تو سڀڪو آنا هين هئ ڪيونڪ آتما اونا شي هئ. وهه سمجھتي هئ ٻُڌ واپس چلا ڪيا. پرنټو اُس نين جو استاپنا ڪي تو ضرور پالنا پي ڪرينگي. نهين تو پالنا تب ڪوئن ڪرينگي. وهه واپس ڪئسي جا سڪتي هئ. تهر ائسي ٿوريئي ڪهتي هو تو هر مڪتي ۾ جاڪر بئٽ جائين. تهر جانتي هو هر اپنا ڌرم استاپن ڪر رهي هئ. ڦر پالنا پي ڪرينگي. وهه پاون ڌرم ٿا، اَب پنت بن پري هئ. آئينگي پي وهي جو اس ڌرم ڪي هونگي. يهه قلم لڳ رها هئ. سڀ سين ميني تي مينا جهاڙ هئ يهه ديوي ديوتا ڌرم ڪا. اسڪي استاپنا ڪا ڪاريه هو رها هئ. شاستر آد جو پي بنائي هئ، سڀ هئ پڳتي مارگ ڪي ليئي. ايڪ بابا ڪا هين گائن هئ جو آڪر منش سين ديوتا بناتي هئ. تو ائسي بناني والي باپ ڪو ڪتنا اچي ريت ياد ڪرنا چاهيئي. يهه پي جانتي هئ ڊراما انوسار پڳتي مارگ ڪو پي چلنا هين هئ. واسطو ۾ سرو ڪا سدگتي داتا ايڪ هئ، تو پوجا پي ايڪ ڪي ڪرني چاهيئي. ديوي ديوتا جو ستوپرڌان ٿي وهه 84 جنهر پوڳ ڪر تموپرڌان بني هئ. اَب ڦر ستوپرڌان بننا هئ. سو سواءِ بابا ڪي ياد ڪي بن نه سڪي. نه ڪسي ۾ بناني ڪي طاقت هئ سواءِ باپ ڪي. ياد پي ايڪ ڪو هين ڪرنا هئ. يهه هئ اوپچاري ياد. انيڪون ڪو ياد ڪرنا يهه هئ ويچاري پڻا. سڀڪي آتما جانتي هئ ڪ شو همارا بابا هئ. اس ليئي سڀ طرف جهان پي ديو ڪو شو ڪو پوجتي هئ. ديوي ديوتائون ڪي آگي پي شو ڪو رکا هئ. واسطو ۾ ديوتائين تو پوجا ڪرتي نهين هئ. گائن پي هئ دڪ ۾ سمرڻ سڀ ڪري، سڪ ۾ ڪري نه ڪوئي. ڦر ديوتائين پوجا ڪئسي ڪرينگي! وهه هئ رانگ. جوئي مهمما ٿوريئي دڪاني چاهيئي. شو بابا ڪو جانتي هين ڪهان هئ جو ياد ڪري. تو وهه چتر اُٺاءِ دينا چاهيئي. باقي پوجا ڪرني والي سنگل تاج والي دڪاني چاهيئي. ساڌو سنت ڪسڪو پي لائيت ڪا تاج نهين هئ. اس ليئي برهمڻون ڪو پي لائيت ڪا تاج نهين دڪاءِ سڪتي هئ. جنڪا گيان طرف پورا ڌيان هونگا وهه ڪريڪشن پي ڪرتي رهينگي. اُڀل تو ڪوئي بنا نهين هئ. پوئين هوتي هين رهتي هئ. ترمورتي ڪا چتر ڪتنا اچا هئ. يهه باپ يهه دادا. بابا ڪهتي هئ تهر مجهي ياد ڪرو تو يهه بن جائينگي. ديهي ايمان پي بننا هئ. آتما ڪهتي هئ ميرا سواءِ ايڪ باپ ڪي اوڙ ڪسي ۾ ممتو نهين هئ. هر يهان رهتي پي شانتني ڌام اوڙ سڪڌام ڪو ياد ڪرتي هئ. اُڀي دڪڌام ڪو چورنا هئ. پرنٽو جب تڪ همارا نيان گهر تيار هو جائي تب تڪ پڙاڻي گهر ۾ رهنا هئ. نئين گهر ۾ جاني لائق بننا هئ. آتما پوئر بن جائينگي تو ڦر گهر چلي جائينگي. ڪتنا سهج هئ. موڻ بات هئ هين يهه سمجھتي ڪي ڪ پرماتما ڪوئن هئ اوڙ يهه دادا ڪوئن هئ؟ باپ ان دواران ورثا ديني هئ. بابا ڪهتي هئ بچي من مناڀو. مجهي ياد ڪرو تو تهر پاون ديوتا بن جائينگي ستيگ ۾. باقي سڀ اُس سميه مڪتي ڌام ۾ رهتي هئ. سڀي آتمائون ڪو شانتني ڌام ۾ لي جاني والا باپ هين هئ. هئ ڪتنا سهج. بچون ڪو بهت خوشي هوني چاهيئي. دل بڙي صاف هوني چاهيئي. ڪها جاتا دل صاف تو مراد

حاصل. دل آتما ۾ هٿ. سڄا دلبر آتمائون ڪا باپ هٿ. دل ليني والا دلوا باپ ڪو ڪها جاتا هٿ. وه آتي هين هٿ سڀڪي دل ليني ڪي ليئي. سڀي ڪي سنگم ۾ آکر دل ليني هٿ. آتمائون ڪي دل ليني والا پرماتما. منشون ڪي دل ليني والي منش. راوڻ راجي ۾ سڀ ايڪو دو ڪي دل ڪو خراب ڪرني والي هٿ.

تم بچون ڪو ڪلپ پھلي ڀي اس ترموري ڪي چتر ۾ سمجھايا هٿ تب تو آڀي ڀي نڪلا هٿ نان. تو ضرور سمجھانا پرينگا. آڀي ڪتني چتر نڪلي هٿ سمجھاني ڪي ليئي. سيڙهي ڪتني آڀي هٿ. ڦر ڀي سمجھتي نهين. اڙي ڀارتواسي ۾ نين هين 84 جنر ليئي هٿ. يھ آڀي اُنتر جنر هٿ. هر تو شپ بولتي هٿ. تم اُٿسي ڪيون ڪهتي هو ڪ هر نين 84 جنر نهين ليئي هٿ. تو ۾ سور ڳ ۾ آئينگي نهين. ڦر ڀي نرڪ ۾ آئينگي. سور ڳ ۾ آني چاهتي هين نهين هٿ. ڀارت هين سور ڳ بننا هٿ. يھ تو حساب هٿ سمجھني ڪا. مهارڻي آڀي طرح سمجھاءِ سڪتي هٿ. سروس ڪرني ڪا حلاس رکنا چاهيئي. هر جاڪر ڪسڪو دان دي. ڏن هونگا هين نهين تو دان ديني ڪا خيال ڀي نهين آئينگا. پھلي پوچنا چاهيئي ڪ ڪيا آش رک ڪر آئي هو؟ درشن ڪي يھان بات نهين. بيحد باپ سين بيحد ڪا سک لينا هٿ. دو باپ هٿ نان. بيحد ڪي باپ ڪو سڀ ياد ڪرتي هٿ. بيحد ڪي باپ سين بيحد ڪا ورثا ڪٿسي ملتا هٿ سو آکر سمجھو. يھ ڀي سمجھني والي هين سمجھينگي. راجائي ليني والا هونگا تو ڦٽ سمجھ جائينگا. يھ تو باپ ڪهتي هٿ گھر بڻي، ڪام ڪاج ڪرتي صرف بابا ڪو ياد ڪرو تو ياد ڪرني سين هين پاپ مٽ جائينگي. آڇا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُکيه سار

- (1) ڪڀي ڀي ايڪو دو ڪي دل خراب نهين ڪرني هٿ. سروس ڪرني ڪا حلاس رکنا هٿ. گيان ڏن هٿ تو دان ضرور ڪرنا هٿ.
- (2) نئين گھر ۾ چلني ڪي ليئي سِير ڪو لائق بنانا هٿ. آتما ڪو ياد ڪي ڀل سين پاون بنانا هٿ.

وردان - آڀني ڀاڳيه اؤر ڀاڳيه وڌاتا ڪي گُڻ ماني والي سدا پرسنچت پو

سڀي برهمڻ بچون ڪو جنر سين هين تاج، تخت، تلڪ جنر سڌا اڌڪار ڪي روپ ۾ پراپت هونا هٿ. تو اس ڀاڳيه ڪي چمڪتي هوئي ستاري ڪو ديڪتي هوئي آڀني ڀاڳيه اؤر ڀاڳيه وڌاتا ڪي گُڻ گاتي رهو تو گُڻ سمپن بن جائينگي. آڀني ڪمزوريون ڪي گُڻ نهين گائو، ڀاڳيه ڪي گُڻ گاتي رهو، پرشنون سين پار رهو تب سدا پرسنچت رهندي ڪا وردان پراپت هونگا. ڦر دوسرون ڪو ڀي سهج هين پرسن ڪر سڪينگي.

سلوگن - ايڪنامي اؤر ايڪنامي سين چلنا هين برهمڻ جيون ۾ سڻلنا ڪا آڌار هٿ.